

Załącznik do uchwały Nr XXXV/173/2021
Rady Miejskiej Dobrzyń nad Wisłą
z dnia 26 sierpnia 2021 r.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ
Prokuratora Rejonowego w Lipnie z dnia 30 lipca 2021 r.
Uzasadnienie

Dobrzyń nad Wisłą, 26 sierpnia 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5

85-035 Bydgoszcz

Skarżący:

Prokurator Rejonowy w Lipnie
ul. Piłsudskiego 15/17
87-600 Lipno

Organ:

Rada Miejska Dobrzyń nad Wisłą
ul. Szkolna 1
87-610 Dobrzyń nad Wisłą

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ
Prokuratora Rejonowego w Lipnie z dnia 30 lipca 2021 r.

Odpowiadając na skargę Prokuratora Rejonowego w Lipnie z dnia 30 lipca 2021 r., dotyczącą zaskarżenia uchwały Nr LVI/275/2018 Rady Miejskiej Dobrzyń nad Wisłą z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i poddawania napojów alkoholowych na terenie Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 4378), **Organ wnosi o oddalenie skargi w całości.**

Uzasadnienie

W dniu 2 sierpnia 2021 r. do Organu wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Lipnie z dnia 30 lipca 2021 r., którą zaskarżona została uchwała Nr LVI/275/2018 Rady Miejskiej Dobrzyń nad Wisłą z dnia 28 sierpnia 2018 r. w sprawie maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i poddawania napojów alkoholowych na terenie Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. poz. 4378).

Skarżący zarzucił, że Organ przedmiotową uchwałą:

- 1) naruszył przepisy art. 12 ust. 3 w zw. z art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119), nie określając w § 3 powołanej uchwały odległości miejsc sprzedaży napojów alkoholowych od miejsc chronionych (co zdaniem Skarżącego pozostaje w oczywistej i rażącej sprzeczności z celami wskazanymi w ustawie);
- 2) naruszył przepisy § 135, § 137, § 146 i § 147 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) w związku z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, poprzez powtórzenie przepisów tej ustawy.

Zarzuty Skarżącego są całkowicie chybione i nie mają żadnego odzwierciedlenia w treści zaskarżonej uchwały.

Organ, podejmując przedmiotową uchwałę, wykonywał w zaskarżonym zakresie dyspozycję z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustalając w § 3 zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Podkreślić przy tym należy, iż ustawodawca nie podał żadnych wytycznych ani szczegółów co do tego, jak te zasady mają być formułowane i co mają zawierać. Zatem Organ, kierując się celami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, mając na uwadze powinność ograniczenia dostępności do alkoholu (co szczególnie swój wyraz znalazło w § 1 i 2 przedmiotowej uchwały), a zarazem uznając swobodę działalności gospodarczej, określił te zasady w sposób ogólny, ale jednoznaczny, wskazując konkretne obiekty, unikając przy tym kazuistycznych norm. Organ regulował w tym zakresie wyłącznie tylko to, co ustawodawca określił przepisem art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, nie wykraczając poza zakres delegacji.

Intencją Organu, ustalającego w § 3 skarżonej uchwały zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, było, aby w najbliższej okolicy punktu sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży, jak i poza miejscem sprzedaży nie znajdowało się przedszkole, szkoła lub placówki oświatowe, obiekt sakralny oraz kultu religijnego, zakład opieki zdrowotnej, czy też obiekt sportowy, jak również, aby taki punkt sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży, jak i poza miejscem sprzedaży, nie znajdował się na terenie działki ewidencyjnej, na której znajdowałyby się przedszkole, szkoła lub placówka oświatowej, obiekt sakralny oraz kultu religijnego, zakład opieki zdrowotnej, czy też obiekt sportowy. Organ nie podawał konkretnych odległości wyrażonych w jednostkach miary długości (co zawsze mogłoby być problematyczne, np. dlaczego 10 m a nie 15 m), ale posłużył się pojęciem „najbliższej okolicy punktu sprzedaży napojów alkoholowych”, zdefiniowanym legalnie przez ustawodawcę. Organ nie powtarzał przepisów ustawy, ani przepisów innych aktów normatywnych. Organ, posługując się pojęciem „najbliższej okolicy punktu sprzedaży napojów alkoholowych”, odniósł się do definicji legalnej, nie przytaczając jej, ani jej nie modyfikując, tylko wyraźnie odsyłając i jednoznacznie wskazując – zgodnie z § 156 i § 157 Zasad techniki prawodawczej – przepis prawny, do którego się odsyła.

Mając powyższe na uwadze, wnosi się jak na wstępie.